

Diplomová práce „První a druhé irské referendum o Lisabonské smlouvě“ je komparativní případovou studií, která s využitím konceptu evropeizace analyzuje příčiny, které vedly ke změně názoru irských občanů na Lisabonskou smlouvu mezi lety 2008 a 2009. Zatímco při prvním hlasování v červnu 2008 Irové smlouvu v referendu zamítli, o 16 měsíců později ji výraznou většinou přijali, když pro ni hlasovalo téměř o půl milionu voličů více.

Práce objasňuje, jaké faktory způsobily zcela odlišný průběh a výsledek, zkoumá názory jednotlivých aktérů, jako jsou politické strany, vláda, odbory, zájmová sdružení či významné firmy, sleduje průběh kampaně před referendem, shrnuje a analyzuje výsledky a následné reakce na domácí i unijní úrovni.

Ze zjištěných skutečností je vyvozeno, že za změnou postoje Irů stály především vnější vlivy. Na jedné straně tlak ostatních členských států unie i EU jako celku na dokončení procesu institucionální reformy a také jednoznačné odmítnutí opakování scénáře z roku 2005, kdy byla po nesouhlasu Francie a Nizozemska ukončena ratifikace Ústavy pro Evropu. Na druhé straně přijetí tzv. irských záruk, kterými se Evropská rada snažila reagovat na nejčastější výhrady a obavy Irů, a také počátek globální finanční krize, která na Irsko silně dopadla právě na přelomu let 2008–2009 a připomněla tak na výhody členství Irska v EU a eurozóně.